

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: A. O., nar. X, st. příslušnost X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D.
sídlem Blanická 1008/28, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2024, čj. MV-37562-4/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce je ruským státním občanem. V ČR má povolen trvalý pobyt od X. X. X. V minulosti měl také cestovní doklad Ruské federace, jehož platnost skončila X. X. X.
2. Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2024, čj. OAM-60440-9/CD-2023, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (**ministerstvo**), zamítlo žádost o vydání cizineckého pasu pro nesplnění podmínek § 113 odst. 6 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území ČR (**zákon o pobytu cizinců**). Žalobce neprokázal, že si cestovní Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

doklad státu, jehož je státním občanem, nemůže nezávisle na své vůli opatřit. Žalobce se odvolal. Namítal, že rozhodnutí ministerstva je nepřezkoumatelné a nezákonné. Webová stránka, prostřednictvím které se mohl objednat k vydání cestovního pasu, byla více než rok nedostupná. Žalovaná rozhodnutí ministerstva potvrdila a odvolání zamítla shora označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**).

II. Žaloba a vyjádření žalované

3. Dle žalobce správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav věci. Rozhodnutí je zároveň nepřezkoumatelné. Správní orgány porušily povinnost objektivního hodnocení věci. Žalobce tvrdí, že byl důstojníkem ruské x x. V ČR žádal o politický azyl, který zde získal. Udělení azylu je dle žalobce dostatečným důkazem toho, že žalobci hrozí nebezpečí. Jeho obavy jsou důvodné a oprávněné. Tuto skutečnost si mohly správní orgány ověřit z evidence cizinců. To však neučinily. Napadené rozhodnutí se tak omezilo pouze na obecné odůvodnění a opomenulo posoudit klíčové skutečnosti, které prokazují žalobcovo tvrzení.
4. Nad rámec této argumentace žalobce zdůrazňuje, že v souvislosti s nevyhověním žádosti o vydání cizineckého pasu mu hrozí, že nebude plnit zákonné podmínky trvalého pobytu na území ČR spočívající v povinnosti předložit dva platné doklady. Zároveň je nutné vzít v potaz, že žalobce je jednatelem zahraniční právnické osoby, která sídlí v Německu.
5. Žalovaná ve vyjádření ze dne 25. 6. 2024 navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby

6. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Správním spisem, tj. včetně všech listin v něm založených, se nedokazuje. Ze správních spisů soud vychází. Soud přitom neshledal zvláštního důvodu, pro který by některou z listin založených ve správním spisu bylo třeba provést k důkazu, např. za účelem odstranění konkrétních nejasností. Žalobce navrhoval, aby soud provedl k důkazu také spis ve věci jeho žádosti o azyl. Tomuto návrhu soud nevyhověl (viz dále).
8. Podle § 113 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců vydá ministerstvo na žádost cizinci, který pobývá na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu, cizinecký pas, nemá-li platný cestovní doklad a doloží, že si jej nemůže nezávisle na své vůli opatřit.
9. Žalobce pobývá na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu, v době podání žádosti měl platný cestovní doklad, jehož platnost vypršela předtím, než ministerstvo o jeho žádosti rozhodlo. S žalovanou se pře o to, zda doložil důvody, které mu nezávisle na jeho vůli brání opatřit si nový cestovní pas u orgánů Ruské federace.
10. Řízení o vydání cizineckého pasu se zahajuje na žádost (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 1. 2023, č. j. 57 A 145/2021-47, bod 40). Tento typ řízení přitom ovládá dispoziční zásada. Jak břemeno tvrzení, tak důkazní břemeno leží primárně na žadateli [přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 14. 3. 2019, čj. 7 Azs 554/2018-31, bod 19 a tam cit. judikaturu].

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

11. Povinností žalobce tak je ve vztahu k § 113 odst. 6 písm. a) nejen tvrdit, že existují důvody, které mu brání, aby si cestovní doklad nezávisle na své vůli opatřil, ale také tyto okolnosti doložit v řízení před správním orgánem.
12. Podstatou nesouhlasu žalobce s rozhodnutími správních orgánů je primárně to, že nevzaly v potaz, že žalobce získal v ČR politický azyl. Samotná tato skutečnost dle žalobce svědčí o existenci konkrétního a objektivního nebezpečí, neboť takovéto nebezpečí je podmínkou udělení azylu.
13. Ministerstvo ovšem zjistilo, že žalobce v ČR nezískal mezinárodní ochranu. Z výpisu z evidence cizinců, který je založen ve správním spisu, nevyplývá, že by žalobce v minulosti získal mezinárodní ochranu. Tento závěr žalobce relevantním způsobem během správního řízení nezpochybnil, např. nepředložil rozhodnutí, z něhož by vyplývalo, že údaje v evidenci cizinců neodpovídají skutečnosti. Jakkoli měl žalobce prostor k předložení takového návrhu již v řízení před ministerstvem, posléze před komisí a nakonec v řízení před soudem, ustal na obecném a nepodloženém tvrzení, že mu ČR udělila politický azyl. Nakonec v žalobě navrhl, aby soud dokazoval spisem ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tomuto návrhu soud ovšem nevyhověl, protože po nahlédnutí do správního spisu má za prokázané, že výpis z evidence cizinců neobsahuje žádné zjevné chyby či nesprávnosti. Z evidenční karty přitom jasně plyne, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany již v květnu 2002. Jelikož s touto žádostí nebyl úspěšný, podal žalobu, na základě které krajský soud zrušil rozhodnutí o neudělení azylu a věc vrátil ministerstvu. V dalším řízení ministerstvo opět žalobci neudělilo azyl. Žalobce ovšem s další žalobou neuspěl. V lednu 2006 pak NSS zastavil řízení o kasační stížnosti proti druhému (již zamítavému) rozsudku krajského soudu ve věci žalobcovy mezinárodní ochrany. Na to chronologicky navazuje nesporná skutečnost, a to že žalobce v březnu 2006 získal v ČR trvalý pobyt. Zbývá dodat, že dle výpisu byla data v modulu azyl již aktualizována. Nemělo by se jednat o zastaralé, a tedy ve správním řízení nepoužitelné údaje.
14. Nadto, soud nepovažuje aktivity žalobce vztahující se k období před cca čtvrtstoletím za rozhodné pro posouzení této věci. Od okamžiků, kdy žalobce opustil území Ruské federace, již uplynulo mnoho let, v důsledku čehož oslabily případné důvody, pro které by ruské orgány mohly ztížit proceduru vydání nového cestovního pasu. Nelze opomenout, že z údajů ve spisu plyne, že žalobce si v minulosti – bez ohledu na to, že byl důstojníkem x x – opakovaně byl schopen vyřídit u orgánů Ruské federace cestovní pas, a to minimálně v roce 2008 (platnost od X. X. X do X. X. X), v roce 2013 (platnost od X. X. X do X. X. X) a konečně v roce 2018 (platnost od X. X. X do X. X. X).
15. K tomu nutno dodat, že za těchto okolností nelze na žalobcovu situaci vztáhnout závěry rozsudku NSS ze dne 16. 7. 2020, čj. 8 Azs 323/2019-76, body 14 a 15. Ministerstvo správně ověřilo, zda se žalobcovo tvrzení o získání politického azylu zakládá na pravdě. Jelikož toto tvrzení vyvrátilo, nehledělo na něj jako na osobu, které by mohlo v zemi jeho původu hrozit pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy.
16. Soud nepominul, že žalobce svoji původní žádost ze dne 20. 6. 2023 formuloval obecně. Uvedl, že nemůže získat cestovní pas na ambasádě Ruské federace dříve, než mu skončí platnost cestovního pasu a z toho důvodu by musel odcestovat do Ruské federace, aby tento pas mohl získat. Ministerstvo žalobce následně vyzvalo k *doložení* důvodů, které brání tomu, aby si obstaral cestovní doklad. Na tuto výzvu žalobce reagoval popisem dalších okolností, které zvyšují možnost jeho ohrožení návratem do Ruské federace. Žalobce ve

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vyjádření popsal údajnou politickou perzekuci vůči jeho osobě. Dále upozorňoval na zdravotní obtíže, které nastaly po jeho návratu do Ruské federace v roce 2021. Poukázal na to, že mu zastavili vojenský důchod z Ministerstva obrany Ruské federace a také, že má pevný postoj vůči válce na Ukrajině, za který by mohl být trestně stíhán. Doplnil, že vzhledem k tomu se vyhýbá velvyslanectvím a konzulátům Ruské federace. Obává se unesení a zavlčení.

17. Žalobce jednak tyto důvody nijak nedoložil, jednak k nim soud uvádí následující. Žalobce požádal ministerstvo o vydání cizineckého pasu pouhé 3 měsíce před skončením platnosti jeho původního cestovního dokladu [pozn. soudu: tzn., že v době podání žádosti nesplňoval také další z podmínek § 113 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců]. Z jeho původní žádosti lze vyčíst, že si byl vědom elektronického systému, jehož pomocí Ruská ambasáda vybavuje žádosti o cestovní doklady. Pokud žalobce včas – tak, aby stihl termín před skončením platnosti jeho dosavadního dokladu – neregistroval svou žádost o nový cestovní pas, tato skutečnost jde za žalobcem. Tvrzení o delší nedostupnosti této stránky ničím nepodložil. Zejména nezpochybnil zjištění žalované z funkční webové stránky velvyslanectví o procesu nabírání žádosti o cestovní doklady (s. 3 napadeného rozhodnutí). Soud nepřehlédl ani to, že dle překladu stránky Velvyslanectví Ruské federace v ČR ohledně vyřízení dokladu (ve spisu datováno dle stavu k 20. 4. 2022) může o mezinárodní cestovní pas požádat na ambasádě také osoba, které vypršela platnost jejího cestovního pasu nebo vnitrostátního (ruského) průkazu totožnosti. Taková osoba pak musí na ambasádě absolvovat proceduru zjištění státního občanství, za kterou se platí samostatný správní poplatek. Z ničeho není patrné, že by žalobce, jehož cestovní doklad měl v mezičase pozbýt platnosti, musel nutně cestovat za účelem vydání nového cestovního pasu do Ruské federace. Žalobce nepředložil konkrétní tvrzení ani důkazy, které by svědčily o opaku.
18. Soud proto uzavírá, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem. Žalobce nedoložil, že si nový cestovní pas nemohl opatřit z důvodů nezávislých na jeho vůli. Soud též v projednávané věci neshledal v postupu správních orgánů procesní pochybení, které by mělo za následek nezákonnost napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Soud z těchto důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. prosince 2024

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.